

ORDONANȚA JUDECĂTORULUI DELEGAT
CU LUAREA MĂSURILOR PROVIZORII

28 septembrie 2007*

În cauza T-257/07 R,

Republica Franceză, reprezentată de doamna E. Belliard, de domnul G. de Bergues și de doamnele R. Loosli și A. During, în calitate de agenți,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Comunităților Europene, reprezentată de domnul M. Nolin, în calitate de agent,

pârâtă,

având ca obiect o cerere de suspendare a executării punctului 3 din anexa la Regulamentul (CE) nr. 727/2007 al Comisiei din 26 iunie 2007 de modificare a anexelor I, III, VII și X la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor reglementări pentru prevenirea, controlul și eradicarea

* Limba de procedură: franceza.

anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă (JO L 165, p. 8) în măsura în care introduce, în capitolul A din anexa VII la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 din 22 mai 2001 (JO L 147, p. 1; Ediție specială, 03/vol. 37, p. 213), punctul 2.3 litera (b) punctul (iii), punctul 2.3 litera (d) și punctul 4,

JUDECĂTORUL DELEGAT CU LUAREA MĂSURILOR PROVIZORII,

care îl înlocuiește pe președintele Tribunalului, conform articolului 106 din Regulamentul de procedură și deciziilor Conferinței plenary a Tribunalului din 5 iulie 2006, 6 iunie 2007 și 19 septembrie 2007,

pronunță prezenta

Ordonanță

Cadrul juridic

- ¹ La 22 mai 2001, Parlamentul European și Consiliul au adoptat Regulamentul (CE) nr. 999/2001 de stabilire a unor reglementări pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă (JO L 147, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 37, p. 213)).

- 2 Articolul 23 din Regulamentul nr. 999/2001 prevede că, după consultarea comitetului științific competent cu privire la orice chestiune ce poate avea impact asupra sănătății publice, pot fi modificate sau completate anexele la regulamentul care detaliază măsurile de luptă împotriva formelor transmisibile de encefalopatie spongiformă (denumite în continuare „EST”).

- 3 La 12 februarie 2003, Comisia a adoptat Regulamentul (CE) nr. 260/2003 de modificare a Regulamentului nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la eradicarea EST la ovine și caprine și de stabilire a normelor aplicabile comerțului cu ovine și caprine vii și de embrioni de tip bovin (JO L 37, p. 7, Ediție specială, 03/vol. 46, p. 124). Regulamentul nr. 260/2003 prevedea, ca urmare a unei recomandări a Comitetului științific director, măsuri de sănătate animală aplicabile efectivilor de ovine și caprine infectate cu EST și în special sacrificarea întregului efectiv, cu excepția animalelor rezistente genetic.

- 4 La 12 ianuarie 2005, Comisia a adoptat Regulamentul (CE) nr. 36/2005 de modificare a anexelor III și X la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește supravegherea epidemiologică a EST la bovine, ovine și caprine (JO L 10, p. 9, Ediție specială, 03/vol. 62, p. 51). Prin acest Regulament nr. 36/2005, Comisia a introdus obligația de a desfășura un test de discriminare pentru fiecare caz detectat de EST, ulterior unui prim test rapid, la nivelul unui efectiv de ovine sau de caprine, în vederea determinării dacă animalul este afectat de scrapie sau de encefalopatia spongiformă bovină (denumită în continuare „ESB”).

- 5 La 26 iunie 2007, Comisia a adoptat Regulamentul (CE) nr. 727/2007 de modificare a anexelor I, III, VII și X la Regulamentul nr. 999/2001 (JO L 165, p. 8).

6 Punctul 3 din anexa la Regulamentul nr. 727/2007 are următorul cuprins:

„Anexa VII se înlocuiește cu următorul text:

«ANEXA VII

ERADICAREA [EST]

CAPITOLUL A

Măsuri ulterioare confirmării prezenței unei forme de EST

1. Investigația menționată la articolul 13 alineatul (1) litera (b) trebuie să identifice:

[...]

(b) în cazul ovinelor și caprinelor:

- toate celelalte rumegătoare, în afară de ovine și caprine, prezente în exploatarea de care aparține animalul la care s-a confirmat boala;

- părinții și, în cazul femelelor, toți embrionii, ovulele, precum și ultimii descendenți ai femelei la care a fost confirmată boala, în măsura în care se pot identifica;

- toate celelalte ovine și caprine de la exploatarea de unde provine animalul la care s-a confirmat boala, pe lângă cele menționate la a doua liniuță;

- originea posibilă a bolii și identificarea altor exploatarea în care se află animale, embrioni sau ovule potențial infectate cu agentul EST sau care au fost expuse la aceeași alimentație sau sursă de contaminare;

- circulația hranei pentru animale potențial contaminate, a altor materiale sau a oricăror alte mijloace de transmitere, care ar fi putut transmite agentul EST la sau de la exploatarea în cauză.

2. Măsurile prevăzute la articolul 13 alineatul (1) litera (c) cuprind cel puțin:

[...]

2.2 Dacă o ovină sau o caprină dintr-o exploatarea a unui stat membru este suspectă de EST, toate ovinele și caprinele din exploatarea respectivă trebuie puse sub restricție oficială privind circulația până la aflarea rezultatelor examinării. Dacă există indicii că exploatarea în care se afla respectivul animal în momentul suspiciunii de EST nu este aceeași cu exploatarea în care animalul a fost expus la EST, autoritatea competentă poate decide să pună sub control oficial alte exploatarea sau numai exploatarea de expunere în funcție de informațiile epidemiologice disponibile.

2.3 În cazul confirmării EST la ovine sau caprine:

- (a) dacă posibilitatea de ESB nu poate fi exclusă pe baza rezultatelor testului circular efectuat în conformitate cu procedura prezentată în anexa X capitolul C punctul 3.2 litera (c), sacrificarea și distrugerea completă a tuturor animalelor, a embrionilor și a ovulelor identificate prin investigația menționată la punctul 1 litera (b) de la liniuța a doua până la a cincea;

- (b) dacă ESB este exclusă în conformitate cu procedura prezentată în anexa X capitolul C punctul 3.2 litera (c), în funcție de decizia autorității competente:

fie:

- (i) sacrificarea și distrugerea completă a tuturor indivizilor, embrionilor și ovulelor identificate prin investigația menționată la punctul 1 litera (b) a doua și a treia liniuță. Condițiile stabilite la punctul 3 se aplică în cazul exploatației,

fie:

- (ii) sacrificarea și distrugerea completă a tuturor indivizilor, embrionilor și ovulelor identificate prin investigația menționată la punctul 1 litera (b) a doua și a treia liniuță, cu excepția:

— berbecilor pentru reproducere cu genotipul ARR/ARR;

- oilor pentru reproducere care au cel puțin o alelă ARR și nicio alelă VRQ și, în cazul în care aceste oi sunt gestante în momentul investigației, a mieilor acestora, dacă genotipurile lor îndeplinesc cerințele acestui paragraf;

- ovinelor care au cel puțin o alelă ARR și sunt destinate exclusiv sacrificării;

- dacă autoritatea competentă decide astfel, a ovinelor și caprinelor mai mici de trei luni care sunt destinate exclusiv sacrificării.

Condițiile stabilite la punctul 3 se aplică în cazul exploatației;

sau

- (iii) un stat membru poate decide să nu sacrifice și să nu distrugă animalele identificate prin investigația menționată la punctul 1 litera (b) a doua și a treia liniuță, dacă este dificil să se obțină ovine înlocuitoare de un genotip cunoscut, dacă frecvența alelei ARR în cadrul rasei sau a exploatației este scăzută, dacă se consideră necesar pentru a evita consangvinizarea sau în urma unei analize temeinice a tuturor factorilor epidemiologici. Condițiile stabilite la punctul 4 se aplică în cazul exploatației;

(c) prin derogare de la măsurile stabilite la litera (b) și numai atunci când cazul de EST confirmat la o exploatație este un caz de scrapie atipică, statele membre pot decide să aplice măsurile expuse la punctul 5;

(d) statele membre pot decide:

(i) să înlocuiască sacrificarea și distrugerea completă a tuturor animalelor menționate la litera (b) punctul (i) cu sacrificarea pentru consumul uman;

(ii) să înlocuiască sacrificarea și distrugerea completă a animalelor menționate la litera (b) punctul (ii) cu sacrificarea pentru consumul uman,

cu condiția ca:

— animalele să fie sacrificate pe teritoriul statului membru în cauză;

— toate animalele de peste 18 luni sau animalele cărora le-au ieșit mai mult de doi incisivi permanenți în gingie și care sunt sacrificate pentru consum uman să fie testate pentru EST în conformitate cu metodele de laborator descrise în anexa X capitolul C punctul 3.2 litera (b);

- e) trebuie determinat genotipul proteinei prionice al ovinelor (maximum 50) sacrificate și distruse sau sacrificate pentru consum uman în conformitate cu litera (b) punctele (i) și (iii).

[...]

4. După aplicarea într-o exploatație a măsurilor stabilite la punctul 2.3 litera (b) punctul (iii) și pe o perioadă de doi ani de creștere după depistarea ultimului caz de EST:

- (a) trebuie identificate toate ovinele și caprinele din exploatație;

- (b) toate ovinele și caprinele din exploatație pot fi mutate numai pe teritoriul statului membru în cauză în vederea sacrificării pentru consumul uman sau a distrugerii; toate animalele de peste 18 luni sacrificate pentru consumul uman trebuie testate pentru depistarea EST în conformitate cu metodele de laborator descrise în anexa X capitolul C punctul 3.2 litera (b);

- (c) autoritatea competentă trebuie să se asigure că embrionii și ovulele nu părăsesc exploatația;

[...]»

- 7 Conform articolului 3 din Regulamentul nr. 727/2007, acesta din urmă a intrat în vigoare la 17 iulie 2007.

Situația de fapt

- 8 EST sunt boli neurodegenerative care afectează animalele și oamenii, între acestea numărându-se ESB și scrapia oilor.
- 9 Normele stabilite prin Regulamentul nr. 999/2001, aplicabile în cazul bovinelor și al rumegătoarelor de talie mică (ovine și caprine), au fost stabilite luându-se drept ipoteză existența unei legături între ESB și noua variantă a bolii Creutzfeldt-Jakob. Într-adevăr, rezultă din considerentul 1 al acestuia că „[e]xistă dovezi din ce în ce mai solide cu privire la asemănarea dintre agentul ESB și agentul variantei noi a bolii Creutzfeldt-Jakob”.
- 10 Între 2003 și 2005, evoluția cunoștințelor științifice și preocupările exprimate de statele membre au condus Comisia la adaptarea reglementării în materie de luptă împotriva EST. Astfel, Comisia a modificat în mai multe rânduri Regulamentul nr. 999/2001 și a adoptat, la 15 iulie 2005, o „Foaie de parcurs privind EST” [COM (2005) 322 – final], în care își anunța intenția de a propune măsuri prin care urmărea revizuirea și creșterea flexibilității măsurilor de eradicare în vigoare, cu luarea în considerare a noilor instrumente de diagnosticare disponibile și cu menținerea nivelului actual de protecție a consumatorilor.
- 11 În acest document, Comisia arăta că testele de discriminare efectuate începând cu ianuarie 2005 permiteau să se excludă prezența ESB în câteva săptămâni, în cele mai multe cazuri de EST identificate printr-un prim test rapid. În acel document, Comisia

indica și că, întrucât ESB era exclusă, nu mai existau riscuri pentru sănătatea publică și, ca urmare, o sacrificare a întregului șeptel putea fi considerată disproporționată în raport cu obiectivele de sănătate publică. Prin urmare, Comisia avea în vedere propunerea de a nu mai impune distrugerea carcaselor de animale sacrificate din șeptelurile infectate și de a permite introducerea în consumul uman în cazul unui rezultat negativ al testelor rapide de depistare.

- 12 Sesizată de autoritățile franceze, la 21 septembrie 2005, cu o cerere de aviz privind evoluțiile reglementării comunitare propuse în foaia de parcurs privind EST, Agence française de sécurité sanitaire des aliments (Agenția franceză pentru siguranța alimentelor, AFSSA) s-a pronunțat printr-un aviz emis la 15 mai 2006. Acest aviz constata că propunerile Comisiei ar simplifica în măsură considerabilă reglementarea în vigoare. Ținând cont de incertitudinile referitoare la fiabilitatea testelor de discriminare și la transmisibilitatea la om a tulpinilor de EST, altele decât ESB, AFSSA se pronunța în defavoarea propunerilor Comisiei.
- 13 Autoritățile franceze au sesizat din nou AFSSA, la 22 iunie și 6 decembrie 2006, pentru ca aceasta să evalueze în detaliu măsurile propuse de Comisie. Ca răspuns la aceste cereri, AFSSA a emis la 15 ianuarie 2007 un nou aviz referitor la evoluția măsurilor de sănătate animală cu privire la șeptelurile de ovine și caprine în care a fost detectat un caz de scrapie clasică sau de scrapie atipică.
- 14 În acest aviz, AFSSA arăta că testele de discriminare nu permiteau excluderea prezenței ESB nici la animalul testat, nici, *a fortiori*, în efectivul din care făcea parte. Aceasta a adăugat că transmiterea la om a unor tulpini de EST, altele decât cele de ESB, nu putea fi exclusă. Aceasta indica, în cele din urmă, că produsele obținute din ovinele și caprinele din șeptelurile infectate cu scrapie clasică, sacrificate în condițiile descrise în foaia de parcurs a Comisiei, reprezentau un risc suplimentar pentru sănătatea publică în raport cu produsele obținute numai din ovine rezistente genetic. În consecință, AFSSA recomandă menținerea reglementării în vigoare în materie de scrapie clasică.

- 15 Ca urmare a avizului AFSSA, Comisia a sesizat Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA), solicitându-i emiterea unui aviz privind, pe de o parte, existența unor noi date disponibile care pot proba orice legătură epidemiologică sau moleculară între scrapia clasică sau scrapia atipică și EST la om și, pe de altă parte, performanța metodelor analitice actuale de diferențiere, utilizate pentru o analiză mai amplă a cazurilor pozitive de EST la rumegătoarele de talie mică și capacitatea acestora de a distinge ESB de tulpinile cunoscute de scrapie atipică sau scrapie clasică.
- 16 La 8 martie 2007, EFSA și grupul științific de studiu al riscurilor biologice din cadrul acesteia au emis un aviz care cuprinde următoarele două concluzii:
- nu există nicio dovadă a unei legături epidemiologice sau moleculare între scrapia clasică sau scrapia atipică și EST la om; agentul ESB este singurul agent responsabil de EST și identificat ca zoonotic; totuși, ca urmare a diversității acestora, nu este posibil, astăzi, să se excludă orice transmisibilitate la om a altor agenți ai EST animale;
 - testele de diferențiere actuale, cum sunt cele descrise în legislația comunitară și care trebuie utilizate pentru a face distincția între scrapie și ESB, par astăzi fiabile pentru a distinge ESB de scrapia clasică și de scrapia atipică; totuși, în stadiul actual al cunoștințelor științifice, nici acuratețea diagnosticului, nici specificitatea lor nu pot fi considerate perfecte.
- 17 Prin scrisoarea datată 20 aprilie 2007, adresată directorului EFSA, Comisia a indicat că o analiză atentă a avizului AFSSA din 15 ianuarie 2007 și a avizului EFSA din 8 martie 2007 puseseră în evidență o anumită divergență între aprecierile riscului realizate de cele două organisme cu privire la caracterul potențial zoonotic al scrapiei. Instituția a considerat că această situație făcea necesară aplicarea procedurii

prevăzute la articolul 30 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 8, p. 68), cu scopul fie de a rezolva divergența, fie de a pregăti un document comun celor două organisme prin care să se clarifice afirmațiile cuprinse în concluzii. Ținând cont de importanța subiectului respectiv pentru adoptarea unei decizii de gestiune a riscului în materia măsurilor de eradicare la rumegătoarele de talie mică, Comisia a solicitat directorului EFSA să îi transmită răspunsul într-un termen de zece zile lucrătoare de la primirea scrisorii acesteia.

- 18 În acest context, și întemeindu-se pe avizul EFSA din 8 martie 2007, la 24 aprilie 2007, Comisia a supus votului Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și siguranța alimentelor (CPCASA) un proiect de regulament de modificare a anexelor I, III, VII și X la Regulamentul nr. 99/2001. CPCASA s-a pronunțat în favoarea respectivului proiect cu majoritate calificată.
- 19 Prin scrisoarea din 22 iunie 2007, directorul EFSA a indicat Comisiei că, după consultarea AFSSA, nu exista nicio divergență de opinie între cele două organisme.
- 20 La 26 iunie 2007, Comisia a adoptat Regulamentul nr. 727/2007, care cuprinde o anexă al cărei punct 3 modifică anexa VII la Regulamentul nr. 999/2001 (denumită în continuare „anexa VII”), ce privește măsurile de eradicare a EST.

Procedura și concluziile părților

- 21 Prin cererea formulată, depusă la grefa Tribunalului la 17 iulie 2007, reclamanta a introdus, în temeiul articolului 230 CE, o acțiune prin care urmărea anularea

punctului 3 din anexa la Regulamentul nr. 727/2007, în măsura în care acesta introducea punctul 2.3 litera (b) punctul (iii), punctul 2.3 litera (d) și punctul 4 în capitolul A din anexa VII, și, cu titlu subsidiar, anularea în întregime a Regulamentului nr. 727/2007.

22 Prin act separat, depus la grefa Tribunalului la 17 iulie 2007, în temeiul articolului 104 din Regulamentul de procedură al Tribunalului și al articolului 242 CE, reclamanta a introdus prezenta cerere de măsuri provizorii, prin care urmărea obținerea unei suspendări a executării punctului 3 din anexa la Regulamentul nr. 727/2007 în măsura în care acesta introduce punctul 2.3 litera (b) punctul (iii), punctul 2.3 litera (d) și punctul 4 (denumite în continuare „dispozițiile incriminate”).

23 La 8 august 2007, Comisia și-a prezentat observațiile scrise cu privire la cererea de măsuri provizorii, în care concluzionează în sensul respingerii acesteia.

24 În cursul unei audieri din data de 5 septembrie 2007, au fost ascultate explicațiile orale ale părților.

În drept

25 În temeiul dispozițiilor coroborate ale articolului 242 CE și ale articolului 243 CE, pe de o parte, și ale articolului 225 alineatul (1) CE, pe de altă parte, în măsura în care consideră că împrejurările o impun, Tribunalul poate ordona suspendarea executării actului atacat sau poate dispune măsurile provizorii necesare. În acest scop, Tribunalul ține cont de condițiile prevăzute la articolul 104 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, astfel cum au fost clarificate în jurisprudență.

- 26 Astfel, suspendarea executării și măsurile provizorii pot fi încuviințate de judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii dacă s-a stabilit că acordarea acestora este justificată la prima vedere în fapt și în drept (*fumus boni iuris*) și că sunt urgente, în sensul că, pentru evitarea unui prejudiciu grav și ireparabil referitor la interesele reclamantului, este necesar să fie dispuse și să își producă efectele înainte de pronunțarea hotărârii principale. Judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii procedează, dacă este cazul, și la punerea în balanță a intereselor prezente (Ordonanța președintelui Curții din 25 iulie 2000, Țările de Jos/Parlamentul European și Consiliul, C-377/98 R, Rec., p. I-6229, punctul 41, Ordonanța președintelui Curții din 23 februarie 2001, Austria/Consiliul, C-445/00 R, Rec., p. I-1461, punctul 73, Ordonanța președintelui Tribunalului din 16 februarie 2007, Ungaria/Comisia, T-310/06 R, nepublicată în Repertoriu, Rep., 2007, p. II-15*, punctul 19).

Cu privire la fumus boni iuris

Argumentele părților

- 27 Reclamanta indică faptul că, în cadrul acțiunii sale principale, aceasta solicită cu titlu principal anularea dispozițiilor incriminate pentru încălcarea de către Comisie a principiului precauției, atât în ceea ce privește evaluarea, cât și în ceea ce privește gestiunea riscului.

— Cu privire la evaluarea riscului

- 28 Reclamanta arată că punctul 3 din anexa la Regulamentul nr. 727/2007 modifică anexa VII, care privește măsurile de eradicare a EST și care, în versiunea sa în vigoare până la 17 iulie 2007, prevedea asanarea focarelor de scrapie printr-o sacrificare totală a caprinelor și printr-o sacrificare eventual limitată la ovinele sensibile genetic în focarele ovine, ovinele rezistente genetic putând fi păstrate.

- 29 Anexa VII în vigoare în prezent ar distinge măsurile care trebuie luate în funcție de rezultatele testului de discriminare efectuat după conformarea prezenței unei EST la o ovină sau la o caprină.
- 30 În cazul confirmării unei EST la o ovină sau la o caprină, dacă nu poate fi exclusă ESB, ar rămâne obligatorii sacrificarea și distrugerea completă a indivizilor identificați a fi cu risc. În schimb, în ipoteza în care ar fi exclusă ESB, ca urmare a rezultatelor testelor de discriminare, punctul 2 din capitolul A din anexa VII la Regulamentul nr. 999/2001 ar extinde considerabil condițiile în care statele membre ar putea decide să nu sacrifice și să nu distrugă indivizii prezenți în exploatarea căreia îi aparțineau ovina sau caprina infectată cu scrapie.
- 31 Aplicarea dispozițiilor incriminate ar avea drept consecință faptul că, de acum înainte, ovinele sensibile genetic și caprinele care aparțin unei exploatarei în care ar fi fost confirmat un caz de scrapie clasică vor putea fi păstrate în respectiva exploatare sau vor putea fi sacrificate pentru consumul uman.
- 32 Ar reieși din considerentul 7 din Regulamentul nr. 727/2007 că această evoluție s-ar întemeia pe două ipoteze, și anume, pe de o parte, că testele de discriminare ar permite să se excludă cu certitudine prezența ESB în focarele contaminate cu scrapie clasică și, pe de altă parte, că aceasta nu ar fi transmisibilă la om și nu ar prezenta niciun risc pentru sănătatea umană.
- 33 Întemeindu-se pe avizul AFSSA din 15 ianuarie 2007 și pe cel al EFSA din 8 martie 2007, care nu este reluat decât parțial în considerentul 9 din Regulamentul nr. 727/2007, reclamanta consideră că, în ciuda progreselor științifice, persistă unele incertitudini cu privire la, pe de o parte, posibilitatea ca, printre agenții responsabili de EST de origine animală, să fie transmisibili la om și alți agenți decât cei ai ESB și, pe de altă parte, fiabilitatea testelor de discriminare.

- 34 În aceste condiții, reclamanta consideră că progresul cunoștințelor științifice în materie de EST nu este de natură să modifice percepția riscului reprezentat de scrapia clasică și să justifice adoptarea de măsuri mai puțin stricte de supraveghere și eradicare a acestei boli și, în consecință, Comisia a încălcat principiul precauției prin săvârșirea unei erori în evaluarea riscului.
- 35 Comisia susține că, spre deosebire de ESB, considerată astăzi singura EST transmisibilă la om, nu există nicio dovadă a unei legături (epidemiologice sau moleculare) între agentul scrapiei și EST umane, astfel cum rezultă din numeroasele avize științifice recente și din documente provenite de la organizații internaționale specializate. Scrapia nu ar putea fi, așadar, considerată sau caracterizată ca fiind o zoonoză.
- 36 Ar rezulta atât din formularea avizului AFSSA din 15 ianuarie 2007, cât și din formularea avizului EFSA din 8 martie 2007, invocate de reclamantă în cererea sa de măsuri provizorii, că riscul de transmitere la om a agenților responsabili pentru EST de origine animală, alții decât cei ai ESB, ar fi un risc pur ipotetic, pentru care principiul precauției nu s-ar putea aplica.
- 37 În această privință, Comisia amintește că, în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul nr. 178/2002, principiul precauției trebuie aplicat atunci când persistă incertitudinea științifică, iar măsurile adoptate în temeiul acestui principiu trebuie să fie proporționale.
- 38 În Hotărârea sa din 11 septembrie 2002, Pfizer Animal Health/Consiliul (T-13/99, Rec., p. II-3305), Tribunalul ar fi precizat condițiile de aplicare a principiului precauției în dreptul comunitar, considerând că o măsură preventivă nu poate fi motivată în mod valabil printr-o abordare pur ipotetică a riscului și nu poate fi luată decât dacă există o documentație suficientă privind acel risc, bazată pe date științifice

disponibile. Ar rezulta din această hotărâre că trebuie să existe un anumit grad de probabilitate a intervenirii efectelor negative a căror evitare se încearcă prin adoptarea măsurii respective, fiind clar că nivelul riscului nu ar putea fi plasat la nivelul de „risc zero”.

39 În ceea ce privește contestarea de către reclamantă a fiabilității testelor de discriminare, Comisia indică faptul că acestea sunt rezultatul lucrărilor laboratorului comunitar de referință pentru EST și ale grupului său de oameni de știință și experți în tipizarea tulpinilor, lucrări care ar fi permis validarea unei metodologii analitice rapide bazate pe teste biochimice pentru diferențierea ESB de scrapie.

40 Pârâta amintește că, în ianuarie 2005, a modificat Regulamentul nr. 999/2001 prin introducerea obligației de a aplica aceste teste de discriminare în cazul fiecărui caz „index” de EST detectat într-un efectiv de ovine sau de caprine, în vederea identificării cazurilor de ESB. Aceasta subliniază că măsurile de creștere a flexibilității prevăzute de Regulamentul nr. 727/2007 nu au fost luate, așadar, decât la doi ani de la introducerea acestor teste, după observarea timp de acești doi ani a performanței lor și după analiza rezultatelor acestora.

41 În aceste împrejurări, după ce a observat că Avizul AFSSA din 15 ianuarie 2007 nu făcea decât să reia un aviz emis la 15 mai 2006, Comisia susține că faptul că AFSSA a estimat în 2006 că testele nu permiteau să se excludă prezența ESB nu este în contradicție cu faptul că, în 2007 și pe baza rezultatelor acestor teste, EFSA a putut constata că aceste teste erau sigure.

42 În ceea ce privește ultima frază din concluziile EFSA referitoare la aceste teste, aceasta s-ar explica prin faptul că, prin natura sa, niciun test biologic nu poate fi considerat „perfect”. Comisia precizează, în această privință, că fiecare rezultat a cărui interpretare este dificilă face obiectul unei analize colective din partea grupului de experți

științifici avut în vedere la punctul 39 de mai sus și că, dacă este necesar, sunt efectuate analize complementare. Dacă, după aceste analize complementare, rezultatele sunt în continuare nerelevante, potrivit Comisiei, eșantionul asupra căruia mai există dubii este supus unui test în care sunt folosiți șoareci vii și care permite să se formuleze o concluzie certă privind natura tulpinii de EST în cauză.

- 43 Astfel, desfășurarea acestui întreg proces riguros permite diminuarea semnificativă și chiar eliminarea completă a incertitudinii inițiale inerente testelor biologice, aminându-se, de altfel, că aceste teste nu ar constitui prin ele însele o măsură de sănătate publică, ci un instrument tehnic ce permite diferențierea rapidă a ESB de scrapie.
- 44 În aceste împrejurări, poziția autorităților franceze, care ar încerca să impună un nivel de „risc zero” în aplicarea principiului precauției, nu ar fi întemeiată.

— Cu privire la gestiunea riscului

- 45 Reclamanta arată că măsurile cele mai puțin stricte de eradicare a EST instituite prin dispozițiile incriminate nu permit limitarea riscului pe care îl prezintă EST pentru sănătatea umană și chiar îl pot spori.
- 46 Înlocuirea obligațiilor de sacrificare și de distrugere preexistente cu o posibilitate de păstrare a efectivelor sau de sacrificare a animalelor urmată de introducerea cărnii provenite de la acestea în consumul uman nu ar apărea ca proporțională. Potrivit

Avizului AFSSA din 15 ianuarie 2007, în prezent nu ar exista nicio măsură susceptibilă de a înlocui sacrificarea și distrugerea animalelor sensibile provenite din efective infectate.

47 În plus, reclamanta susține că testele rapide efectuate pentru carcasele de animale sacrificate pentru consumul uman în condițiile stabilite la punctul 2.3 litera (d) și la punctul 4 din capitolul A din anexa VII sunt insuficiente pentru detectarea tuturor animalelor infectate cu EST în măsura în care sunt realizate pe baza unei prelevări efectuate din sistemul nervos central și numai de la animalele de peste 18 luni sau cărora le-au ieșit mai mult de doi incisivi permanenți.

48 În plus, în ipoteza în care animalele provenite dintr-un efectiv infectat ar fi păstrate în exploatație, măsurile de supraveghere instituite ar fi în vigoare numai pe o durată de doi ani. Reclamanta subliniază că, astfel, animalele prezente într-o exploatație în momentul în care a fost detectat un caz de EST, după un termen de doi ani și dacă nu a fost identificat niciun alt caz, pot fi sacrificate și introduse în consumul uman fără a fi testate.

49 Reclamanta afirmă că, în cadrul sistemului stabilit prin dispozițiile incriminate, se poate prevedea că unele animale vor fi introduse în consumul uman, deși sunt infectate cu EST nedetectate. Or, în stadiul actual al cunoștințelor, nu ar fi posibil să se excludă faptul că este periculos pentru sănătatea umană consumul de carne și de produse provenite de la animale infectate cu EST.

- 50 În cele din urmă, creșterea riscului sanitar generat prin dispozițiile incriminate nu poate fi justificată de beneficiul care ar putea fi așteptat ca urmare a acestora. Într-adevăr, costul menținerii dispozițiilor anterioare ar fi cu puțin superior costului total al aplicării condițiilor și modalităților prevăzute de dispozițiile incriminate și ar fi mic în raport cu costul tuturor măsurilor de control al EST. Prin urmare, acest cost nu ar fi disproporționat în raport cu obiectivul de protecție a sănătății umane.
- 51 În aceste împrejurări, Comisia ar fi încălcat principiul precauției prin săvârșirea unei erori în gestiunea riscului.
- 52 Comisia amintește că măsurile luate până în prezent în cadrul legislativ al Regulamentului nr. 999/2001 sunt măsuri care urmăresc combaterea ESB, nu a altor EST, cum este scrapia, și că, având în vedere eficacitatea acestor măsuri și neta ameliorare a situației, aceasta a luat, în 2005, inițiativa de a institui o strategie globală referitoare la ESB. În cadrul acestei strategii, un anumit număr de măsuri ar fi fost deja luate în vederea creșterii flexibilității dispozițiilor anterioare, iar măsurile contestate de autoritățile franceze privind politica de sacrificare în caz de EST la rumegătoarele de talie mică ar face parte, la rândul lor, din această strategie.
- 53 În ceea ce privește criteriile de vârstă (animale de peste 18 luni) sau de dentiție (prezența a doi incisivi permanenți), prevăzute începând din 2002 de reglementarea comunitară în vederea supunerii la teste de depistare, Comisia subliniază că acestea nu au fost puse în discuție niciodată până în prezent de autoritățile franceze. Aceasta arată că probabilitatea de detectare a „prionului” la nivel cerebral este foarte redusă la animalele sub 18 luni sau cărora le-au ieșit mai puțin de doi incisivi permanenți și că inutilitatea testelor pentru animalele mai tinere a fost clar confirmată de AFSSA într-un aviz din 20 iulie 2006.

54 Comisia amintește că Regulamentul nr. 727/2007 modifică măsurile de sănătate animală aplicabile șeptelurilor infectate de EST și instituite prin Regulamentul nr. 260/2003, atunci când testele de discriminare nu erau încă disponibile. De la intrarea în vigoare, în ianuarie 2005, a obligației de a proceda la teste de discriminare pentru toate cazurile de EST detectate, niciun test de discriminare nu ar fi revelat cazuri de ESB la rumegătoarele de talie mică, în ciuda unui mare număr de teste efectuate (2377 la ovine și 339 la caprine).

55 În ceea ce privește perioada de supraveghere intensivă limitată la doi ani după apariția ultimului caz de EST, probabilitatea ca animalele infectate să nu fie detectate în această perioadă ar fi extrem de redusă. Într-adevăr, aceasta înseamnă, potrivit Comisiei, că în cursul acestor doi ani niciunul dintre animalele care sunt sacrificate nu va trebui să prezinte o infecție.

56 Pârâta arată că riscul la care fac referire autoritățile franceze, și anume introducerea de carne și de produse potențial periculoase în consum, era existent și înainte de adoptarea Regulamentului nr. 727/2007 și este luat în considerare în cadrul gestiunii riscului.

57 Valoarea de 50 % menționată de reclamantă în definirea proporției animalelor infectate și nedetectate prin testele efectuate cu ocazia sacrificării ar privi totalitatea EST, dintre care numai ESB ar constitui o zoonoză. În ceea ce privește această din urmă boală, în ipoteza că ESB ar fi prezentă la ovine, ipoteză foarte improbabilă, dar întemeiată pe principiul precauției, un raport al EFSA, adoptat la 25 ianuarie 2007, ar cuantifica riscul la 0,3/0,5 cazuri de ESB la 10 000 animale sacrificate.

58 În concluzie, Comisia consideră că, întemeindu-se pe instituirea unei strategii de combatere a EST și, în particular, prin impunerea retragerii materialelor cu risc specific, prin impunerea unei supravegheri generalizate a EST în cadrul Uniunii Europene și prin impunerea unei supravegheri active a EST în toate efectivele infectate timp de doi ani, a procedat la o gestiune a riscului corespunzătoare.

Aprecierea judecătorului delegat cu luarea măsurilor provizorii

— Observații introductive

59 Pentru a determina dacă este îndeplinită în speță condiția privind *fumus boni iuris*, trebuie efectuată o analiză *prima facie* a temeiniciei motivului de drept invocat de reclamantă în sprijinul acțiunii principale și, prin urmare, trebuie verificat dacă, în speță, argumentele referitoare la pretinsa încălcare de către Comisie a principiului precauției prezintă un caracter atât de serios, încât nu pot fi respinse în cadrul prezentei proceduri privind măsurile provizorii [a se vedea în acest sens Ordonanța președintelui Curții din 19 iulie 1995, Comisia/Atlantic Container Line și alții, C-149/95 P(R), Rec., p. I-2165, punctul 26, și Ordonanța președintelui Tribunalului din 30 iunie 1999, Pfizer Animal Health/Consiliul, T-13/99 R, Rec., p. II-1961, punctul 132].

60 Astfel cum a constatat deja Tribunalul, principiul precauției este, conform articolului 174 CE, unul dintre principiile pe care se întemeiază politica de mediu a Comunității, din care face parte politica privind sănătatea umană, și este aplicabil și atunci când, în cadrul politicii agricole comune, instituțiile comunitare iau măsuri de protecție a sănătății umane (Hotărârea Pfizer Animal Health/Consiliul, punctul 38 de mai sus, punctul 114). Existența acestui principiu a fost recunoscută și de o jurisprudență de acum bine stabilită (a se vedea jurisprudența citată în Hotărârea Pfizer Animal Health/Consiliul, punctul 38 de mai sus, punctul 115).

61 În temeiul principiului precauției, trebuie admis că, în cazul în care persistă unele incertitudini cu privire la existența și la sfera de aplicare a riscurilor privind sănătatea umană, instituțiile pot lua măsuri de protecție fără a trebui să aștepte demonstrarea caracterului real și grav al acestor riscuri (Hotărârile Curții din 5 mai 1998, Regatul Unit/Comisia, C-180/96, Rec., p. I-2265, punctul 99, și National Farmers' Union și alții, C-157/96, Rec., p. I-2211, punctul 63). În schimb, atunci când elemente noi modifică percepția unui risc sau arată că acest risc poate fi limitat prin măsuri mai puțin stricte decât cele existente, revine instituțiilor și în special Comisiei, care are puterea de inițiativă, să asigure adaptarea reglementării la noile date (Hotărârea Curții din 12 ianuarie 2006, Agrarproduktion Staebelow, C-504/04, Rec., p. I-679, punctul 40).

62 De asemenea, trebuie arătat că Regulamentul nr. 178/2002 include un articol 7, intitulat „Principiul precauției”, care are următorul cuprins:

„(1) În împrejurări specifice în care, în urma unei evaluări a informațiilor disponibile, se identifică posibilitatea unor efecte dăunătoare asupra sănătății, dar persistă incertitudinea științifică, pot fi adoptate măsuri provizorii de gestiune a riscului, necesare pentru asigurarea nivelului ridicat de protecție a sănătății stabilit în Comunitate, până la apariția unor noi informații științifice pentru o evaluare mai cuprinzătoare a riscului.

(2) Măsurile adoptate pe baza alineatului (1) trebuie să fie proporționale și să nu impună restricții comerciale mai mari decât este necesar pentru realizarea nivelului ridicat de protecție a sănătății stabilit în Comunitate, acordându-se atenție fezabilității tehnice și economice, precum și altor factori considerați legitimi pentru problema respectivă. Măsurile se revizuiesc într-o perioadă de timp rezonabilă, în funcție de natura riscului identificat la adresa vieții sau sănătății și de tipul de informații științifice necesare pentru clarificarea incertitudinii științifice și realizarea unei evaluări mai cuprinzătoare a riscului”.

63 În cazul de față, trebuie amintit că, ținându-se cont de mărimea riscului pe care îl prezintă anumite EST pentru sănătatea umană și animală și după obținerea unor avize științifice privind măsurile care urmăresc reducerea riscului potențial pentru om și animale, rezultat din expunerea la produse provenite de la animale infectate, Parlamentul European și Consiliul au adoptat Regulamentul nr. 999/2001, care stabilește norme pentru prevenirea, controlul și eradicarea EST la bovine, ovine și caprine. Regulamentul nr. 999/2001, al cărui temei juridic îl constituie articolul 152 alineatul (4) litera (b) CE, „vizează în mod direct sănătatea publică” (considerentele 2, 3 și 4 din Regulamentul nr. 999/2001).

64 Punctul 3 din anexa la Regulamentul nr. 727/2007 modifică anexa VII, care definește modalitățile potrivit cărora sunt aplicate principiul sacrificării animalelor identificate ca fiind expuse riscului, prevăzut de articolul 13 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 999/2001, și derogările care pot fi aduse cu privire la acesta.

65 Este clar pentru părți că dispozițiile incriminate corespund unei creșteri a flexibilității măsurilor de sănătate animală aplicabile efectivului de ovine sau de caprine în care a fost detectat un caz de EST. În ipoteza în care ESB a putut fi exclusă prin intermediul testelor de discriminare, statele membre au de acum înainte posibilitatea de a înlocui sacrificarea și distrugerea completă a animalelor cu păstrarea lor în exploatație, sub supraveghere, sau cu sacrificarea acestora pentru consumul uman, însoțită de realizarea de teste rapide de detectare a prezenței de EST, în condițiile prevăzute de Regulamentul nr. 727/2007.

66 Astfel cum s-a arătat la punctul 61 de mai sus, instituțiile comunitare pot adopta efectiv măsuri mai puțin stricte decât cele existente atunci când aceste măsuri pot limita riscul a cărui percepție a fost modificată de elemente noi.

67 Trebuie, în plus, amintit că, potrivit jurisprudenței, legiuitorul comunitar dispune, într-un domeniu cum este cel din speță, de o largă putere de apreciere, care implică din partea sa unele alegeri de natură politică, economică și socială și în cadrul căreia trebuie să efectueze aprecieri complexe. Într-un astfel de context, controlul efectuat de judecătorul comunitar cu privire la fond trebuie să se limiteze la a analiza dacă exercitarea unei astfel de puteri de apreciere nu este afectată de o eroare vădită sau de un abuz de putere sau dacă legiuitorul nu și-a depășit în mod vădit limitele puterii sale de apreciere (Hotărârea Agrarproduktion Staebelow, punctul 61 de mai sus, punctul 36, și Hotărârea Pfizer Animal Health/Consiliul, punctul 38 de mai sus, punctul 166).

68 În speță, reclamanta pretinde că s-a încălcat de către Comisie principiul precauției prin săvârșirea unei erori atât în evaluarea, cât și în gestiunea riscului.

— Cu privire la evaluarea riscului

69 Reclamanta susține că elementele noi menționate de Comisie nu sunt de natură să modifice percepția riscului avut în vedere în Regulamentul nr. 999/2001 și că, în consecință, aceasta a încălcat principiul precauției prin săvârșirea unei erori în evaluarea a riscului.

70 Comisia nu pare a contesta că, în contextul aplicării principiului precauției, o evaluare a riscului era un element prealabil adoptării dispozițiilor incriminate. Aceasta precizează chiar, în înscrisurile sale, că această evaluare a riscului trebuie, pe de o parte, să cuprindă o latură științifică și, pe de altă parte, să permită determinarea nivelului de risc considerat inacceptabil, fiind clar faptul că realizarea unei evaluări științifice a riscurilor este un element prealabil luării „oricăror măsuri”.

- 71 Reiese din dosar că acest caracter serios al susținerilor reclamantei cu privire la eroarea săvârșită de Comisie în evaluarea a riscului trebuie apreciat în principal în lumina avizului EFSA și al grupului său științific în domeniul riscurilor biologice datat 8 martie 2007, pe care este întemeiat în esență Regulamentul nr. 727/2007 și în special dispozițiile incriminate.
- 72 În această privință, trebuie să se constate că există în considerentul 9 din Regulamentul nr. 727/2007 o referire expresă la concluziile avizului citat anterior, însă acest considerent nu reia și o parte din respectivul aviz, care pare a repune în discuție dublul postulat al Comisiei pe care se întemeiază dispozițiile incriminate, și anume lipsa transmisibilității la om a EST, altele decât ESB, și fiabilitatea testelor de discriminare.
- 73 În avizul în cauză, EFSA și grupul său științific în domeniul riscurilor biologice au arătat că „nu există nicio dovadă a unei legături epidemiologice sau moleculare între scrapia clasică și/sau atipică și EST la om” și că „testele de diferențiere actuale, astfel cum sunt descrise în legislația comunitară și care trebuie utilizate pentru a face distincția între scrapie și ESB, par astăzi fiabile pentru a distinge ESB de scrapia clasică și scrapia atipică”, însă aceste două considerații sunt însoțite și completate prin două observații, sub formă de restricții, cu care par a forma un tot indivizibil, care trebuie apreciat, în mod obligatoriu, în ansamblul său, pentru a sesiza întreaga aplicabilitate a răspunsului științific furnizat de experți la întrebările Comisiei.
- 74 Astfel, în plus față de considerațiile citate anterior, EFSA și grupul său de experți au precizat cu claritate că „dată fiind diversitatea lor, astăzi nu este posibil să se excludă orice transmisibilitate la om a altor agenți ai EST animale” și că, în ceea ce privește testele de discriminare, „în stadiul actual al cunoștințelor științifice, nici acuratețea diagnosticului, nici specificitatea lor nu pot fi considerate perfecte.”

- 75 Trebuie arătat că nu numai că au fost îndepărtate de către Comisie, fără justificări, din Regulamentul nr. 727/2007, unele dintre concluziile EFSA, ci s-a și reprodus inexact partea din concluzii care s-a păstrat. Deși EFSA și grupul său științific în domeniul riscurilor biologice au indicat că testele de diferențiere „par” astăzi fiabile pentru a distinge ESB de scrapia clasică și de scrapia atipică, Comisia menționează în considerentul 9 din Regulamentul nr. 727/2007 că respectivele teste „sunt” fiabile.
- 76 În plus, chiar dacă Avizul EFSA din 8 martie 2007 constituie, la prima vedere, singura evaluare științifică concretă care a servit ca bază pentru adoptarea dispozițiilor incriminate, reclamanta a prezentat, în cursul dezbaterilor, mai multe avize ale AFSSA, între care unul datat 15 ianuarie 2007, care exprimă aceleași restricții și incertitudini referitoare la dublul postulat al Comisiei care se află la originea adoptării respectivelor dispoziții. Întrebat de Comisie, prin scrisoarea din 20 aprilie 2007, cu privire la existența unei contradicții între avizele avute în vedere, directorul EFSA a concluzionat cu claritate în sensul unei convergențe totale a punctelor de vedere ale celor două organizații, concluzie necunoscută de către membrii CPCASA, care au trebuit să se pronunțe, la 24 aprilie 2007, asupra proiectului de regulament de modificare, chiar înainte de expirarea termenului de răspuns stabilit de Comisie pentru directorul EFSA.
- 77 În aceste împrejurări, Comisia nu pare a invoca în mod întemeiat existența unui „consens” în comunitatea științifică referitor la lipsa transmisibilității la om a EST de origine animală, altele decât ESB.
- 78 Nici afirmația sa potrivit căreia principiul precauției nu se poate aplica în speță, ținându-se cont de caracterul „pur ipotetic” al riscului de transmitere la om a agenților responsabili de EST de origine animală, altele decât ESB, și de fiabilitatea testelor de discriminare, nu pare mai justificată, cel puțin la prima vedere.

79 Trebuie amintit că, în măsura în care nu poate exista efectiv un „risc zero”, principiul precauției nu poate fi aplicat decât în cazul unui risc, în special pentru sănătatea umană, care, fără a fi întemeiat pe simple ipoteze neverificate științific, încă nu a putut fi pe deplin demonstrat. În plus, în contextul aplicării principiului precauției, care corespunde prin ipoteză unui context de incertitudine științifică, nu se poate solicita de la o evaluare a riscurilor să furnizeze în mod obligatoriu instituțiilor comunitare probe științifice concludente cu privire la caracterul real al riscului și la gravitatea efectelor adverse potențiale în cazul realizării acestui risc (Hotărârea Pfizer Animal Health/Consiliul, punctul 38 de mai sus, punctele 142 și 146).

80 În speță, Comisia nu pare a contesta faptul că avizul EFSA din 8 martie 2007 îndeplinește criteriile de excelență, de transparență și de independență necesare în cazul avizelor științifice (a se vedea, cu privire la această necesitate, Hotărârea Pfizer Animal Health/Consiliul, punctul 38 de mai sus, punctul 159). Avizul în cauză cuprinde nu numai răspunsurile formulate la cele două întrebări transmise de Comisie, ci și o explicație științifică, în care se indică sursa, și pe care se întemeiau concluziile exprimate, permițând instituției să decidă dacă era necesară luarea de măsuri. De asemenea, Avizul AFSSA din 15 ianuarie 2007 părea a îndeplini criteriile sus-menționate.

81 Or, în avizul EFSA din 8 martie 2007, se precizează clar următoarele:

„În concluzie, nu există în prezent date științifice care să permită a considera ca zoonotic un agent responsabil de EST, altul decât agentul ESB. Totuși, persistă incertitudini științifice semnificative privind chestiunea dacă toți agenții responsabili de EST pot depăși bariera în calea transmiterii la om în condiții naturale.”

82 În plus, grupul de experți științifici în domeniul riscurilor biologice a amintit și un aviz EFSA din ianuarie 2007, formulat astfel:

„Aplicarea [testelor de discriminare] în cadrul supravegherii rumegătoarelor de talie mică a contribuit la ameliorarea preciziei estimărilor privind prevalența. Cu toate acestea, în raport cu această perspectivă optimistă, grupul științific BIOHAZ a recunoscut că sensibilitatea și specificitatea testelor de discriminare nu au fost evaluate în mod experimental, din motive logistice, și că rămân a fi studiați factori de confuzie potențiali, cum ar fi infectarea concomitentă a aceluiași animal cu scrapie și ESB.”

83 În plus, este foarte dificil de conceput că, la redactarea concluziei privind fiabilitatea testelor de discriminare, grupul de experți științifici în domeniul riscurilor biologice al EFSA ar fi putut să nu cunoască opinia formulată de Comisie în înscrisurile sale cu privire la faptul că, prin natura sa, niciun test biologic nu poate fi considerat perfect.

84 În rest, instituția pârâtă nu a furnizat nicio apreciere, susținută prin date concrete, a performanței testului de discriminare și a admis, în cursul audierii, o dificultate aflată în legătură cu o putere statistică redusă. Argumentele Comisiei cu privire la neutralizarea riscului aflat în legătură cu posibile valori fals negative ca urmare a aplicării de teste complementare în cazul unui rezultat dificil de interpretat justifică o analiză aprofundată, care nu poate fi efectuată în cadrul procedurii privind măsurile provizorii.

85 În consecință, se poate considera, cel puțin la prima vedere, că cele două avize citate anterior exprimă faptul că, în ciuda anumitor progrese ale cunoștințelor științifice, persistă reale incertitudini științifice privind, pe de o parte, posibilitatea ca, printre agenții responsabili de EST de origine animală, alți agenți decât ESB să fie transmissibili la om și, pe de altă parte, fiabilitatea testelor de discriminare.

86 Reținând în prezenta procedură aceeași abordare ca și în Hotărârea Pfizer Animal Health/Consiliul, punctul 38 de mai sus, se pare, având în vedere întregul dosar și dezbaterile din cadrul audierii, că susținerea reclamantei potrivit căreia progresul cunoștințelor științifice în materie de EST la rumegătoarele de talie mică nu este de natură să modifice percepția riscului reprezentat de aceste boli pentru sănătatea publică nu este complet lipsită de temeii. În aceste condiții, motivul întemeiat pe o încălcare a principiului precauției ca urmare a unei erori a Comisiei în evaluarea riscului justifică o analiză aprofundată, a cărei efectuare îi revine judecătorului de fond.

— Cu privire la gestiunea riscului

87 Reclamanta susține că măsurile mai puțin stricte de eradicare a EST instituite prin dispozițiile incriminate nu permit limitarea riscului pe care îl prezintă EST pentru sănătatea umană și sunt chiar susceptibile de a-l agrava. Astfel, Comisia ar fi încălcat principiul precauției prin săvârșirea unei erori în gestiunea riscului.

88 Trebuie amintit că evaluarea științifică a riscului trebuie să permită autorității competente, în cadrul gestiunii riscului, să determine măsurile care i se par adecvate și necesare pentru a evita producerea riscului (Hotărârea Pfizer Animal Health/Consiliul, punctul 38 de mai sus, punctul 163). Se pare astfel că relevanța estimării riscului este determinantă pentru aprecierea gestiunii respectivului risc.

89 Astfel cum s-a arătat, dispozițiile incriminate corespund unei creșteri a flexibilității măsurilor de sănătate animală aplicabile efectivului de ovine sau de caprine în care un caz de EST a fost detectat prin intermediul unui prim test rapid. În ipoteza în care ESB a putut fi exclusă prin intermediul testelor de discriminare, sacrificarea și

distrugerea completă a tuturor celorlalte ovine și caprine existente în exploatație și, în măsura în care se pot identifica, a părinților animalului la care s-a confirmat boala, precum și a ultimilor descendenți ai femelei la care s-a confirmat boala nu constituie decât o măsură facultativă. În locul acestei măsuri, autoritatea competentă poate:

- să procedeze la sacrificarea imediată pentru consumul uman a tuturor celorlalte ovine și caprine existente în exploatație și, în măsura în care se pot identifica, a părinților animalului la care s-a confirmat boala, precum și a ultimilor descendenți ai femelei la care s-a confirmat boala, a indivizilor de peste 18 luni sau a indivizilor cărora le-au ieșit mai mult de doi incisivi permanenți în gingie și care trebuie supuși la teste rapide de detectare a prezenței EST [punctul 2.3 litera (d) din capitolul A din anexa VII];

- în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la punctul 2.3 litera (b) punctul (iii) din capitolul A din anexa VII, să păstreze în exploatație, în starea în care se găsesc, toate ovinele și caprinele din aceasta, cu interdicția de ieșire spre altă crescătorie în decursul unei perioade de doi ani după confirmarea ultimului caz de EST, perioadă în care aceste animale pot fi sacrificate, iar carcasele lor pot fi livrate pentru consumul uman, indivizii de peste 18 luni trebuind supuși în prealabil la teste rapide de detectare a prezenței de EST (punctul 4 din capitolul A din anexa VII) .

⁹⁰ Se pare astfel că noul dispozitiv instituit de Comisie se întemeiază în amonte și în aval pe realizarea de teste rapide de detectare a prezenței unei EST.

- 91 În amonte, aceste teste se înscriu în programul de supraveghere a ovinelor și caprinelor instituit prin Regulamentul (CE) nr. 270/2002 al Comisiei din 14 februarie 2002, de modificare, pe de o parte, a Regulamentului (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește materialele cu risc specificate și supravegherea epidemiologică a encefalopatiilor spongiforme transmisibile și, pe de altă parte, a Regulamentului (CE) nr. 1326/2001 în ceea ce privește nutriția animalelor și introducerea pe piață a ovinelor și caprinelor și a produselor derivate din acestea (JO L 45, p. 4, Ediție specială, 03/vol. 41, p. 66).
- 92 Trebuie arătat că acest program nu privește toate animalele destinate consumului uman, ci se întemeiază pe eșantionare. Testele rapide de detectare nu privesc, așadar, decât unele dintre animalele sacrificate pentru consum și determină, în cazul unei reacții pozitive, aplicarea testelor de discriminare, care permit, potrivit Comisiei, să se distingă între animalele infectate cu scrapie și un animal infectat cu ESB și care determină opțiunile disponibile autorității competente în materie de sănătate animală.
- 93 Este clar că testele rapide de detectare a prezenței unei EST sunt realizate exclusiv pe țesuturi din sistemul nervos central, prelevate de la animalul avut în vedere. Reclamanta indică, fără a fi contrazisă de Comisie, că este stabilit științific că, în cazul ESB și al scrapiei clasice la rumegătoarele de talie mică, prionul patogen nu se acumulează decât târziu în cantități detectabile în țesuturile sistemului nervos central, chiar dacă poate fi prezent de la vârstele cele mai mici în anumite țesuturi periferice, care nu sunt prelevate. În Avizul AFSSA din 15 ianuarie 2007, se menționează clar că un „rezultat negativ obținut pentru obex nu permite sub nicio formă garantarea statutului infecțios al unui rumegător de talie mică în raport cu ESB sau cu scrapia”, în special când animalul prezintă un genotip sensibil.
- 94 Reclamanta prezintă în sprijinul cererii sale și un Aviz al AFSSA din 13 iunie 2007, în care se arată că, pe baza datelor colectate în Franța privind ovinele, „s-a stabilit că testele pe obex nu detectează decât aproximativ 50 % din animalele infectate din

efectivele infectate, celelalte 50 de procente fiind corespunzătoare unor animale în incubație, purtătoare ale infecției în organele lor limfoide”. Comisia nu a contestat, în înscrisurile sale, această observație a AFSSA și a indicat numai că valoarea precizată trebuia „privită cu prudență” și că avea în vedere toate EST, dintre care numai ESB este o zoonoză.

- 95 În aval, testele rapide de detectare a prezenței unei EST vor determina introducerea pe piață a cărnii și a produselor provenite de la animale care la rândul lor provin dintr-un efectiv în care a fost detectat un caz de EST și în care, potrivit Comisiei, ESB poate fi exclusă prin intermediul unui test de discriminare.
- 96 Rezultă, într-adevăr, din dispozițiile incriminate, că unele animale, inclusiv ovinele sensibile genetic și caprinele, care aparțin unei exploatații în care a fost confirmat un caz de EST pot fi de acum înainte sacrificate pentru consumul uman, cu toate că, în cadrul legislativ al dispozițiilor anterioare Regulamentului nr. 727/2007, acestea ar fi trebuit sacrificate și distruse.
- 97 Printre aceste animale, unele pot fi sacrificate pentru consumul uman fără a face obiectul unui test rapid de detectare a prezenței de EST, deoarece nu îndeplinesc criteriile pentru supunerea la acest test, dar pot fi totuși purtătoare de agenți infecțioși, după cum s-a precizat la punctele 92 și 93 de mai sus.
- 98 Într-adevăr, sunt supuși la testul rapid de detectare a prezenței EST numai indivizii de peste 18 luni cărora le-au ieșit mai mult de doi incisivi, cu observația că acest al doilea criteriu nu este menționat decât în ipoteza sacrificării imediate, prevăzută la punctul 2.3 litera (d) din capitolul A din anexa VII și, potrivit explicațiilor Comisiei

formulate în cursul audierii, a fost omis în cazul sacrificării care are loc în perioada de supraveghere de doi ani, prevăzută la punctul 4 din capitolul A din anexa VII.

- 99 Aceste criterii, de vârstă și de dentiție, sunt întemeiate pe gradul de probabilitate a detectării prionului patogen la nivel cerebral, care nu se acumulează decât târziu în cantități detectabile în țesuturile sistemului nervos central. În măsura în care testele avute în vedere nu permit identificarea bolii decât într-un stadiu avansat, pare posibil să se concluzioneze, *prima facie*, că unele animale infectate supuse testelor pot să nu fie detectate dacă nu prezintă o acumulare suficientă de prion patogen în sistemul nervos central.
- 100 Trebuie amintit că nu se contestă cu seriozitate, de către Comisie, Avizul AFSSA din 13 iunie 2007, în care acest organism estimează că 50 % din ovinele infectate cu EST nu sunt detectate prin intermediul testelor efectuate cu ocazia sacrificării.
- 101 În plus, rezultă din coroborarea punctului 2.3 litera (b) punctul (iii) cu punctul 4 din capitolul A din anexa VII că ovinele și caprinele existente într-o exploatație în care a fost detectat un caz de EST pot fi păstrate în cadrul exploatației și sacrificate pentru consumul uman după un termen de doi ani, fără a fi supuse unui test de detectare a EST.
- 102 Această constatare trebuie apreciată în lumina avizului AFSSA din 15 ianuarie 2007, potrivit căruia riscul de infectare cu EST a unui animal provenit dintr-un efectiv infectat cu scrapie clasică este de 20 până la 600 de ori mai mare decât riscul de infectare cu EST a unui animal provenit din populația generală, acest risc fiind sporit și mai mult în cazul animalelor sensibile genetic. Deși Comisia a arătat, în mod întemeiat, în cursul audierii, că tocmai respectivul comitet de experți al AFSSA califică aprecierea procentuală în cauză ca grosieră, totuși nu a contestat afirmația de principiu referitoare la existența unui risc crescut de infecție în situația descrisă mai sus.

- 103 Comisia se mulțumește să susțină că probabilitatea ca animalele infectate să nu fie detectate în perioada de doi ani este extrem de mică, în măsura în care „aceasta înseamnă că, în cursul acestor doi ani, niciunul dintre animalele care sunt sacrificate nu va trebui să prezinte o infecție”.
- 104 Totuși, este clar că nu toate animalele sacrificate pentru consumul uman fac obiectul unui test rapid care să permită detectarea unei EST.
- 105 În plus, trebuie arătat că se admite de către Comisie, în înscrisurile sale, că scrapia are o perioadă de incubație variabilă, a cărei durată depinde de mai mulți factori, între care se numără zestrea genetică a gazdei și tulpina agentului cauzal. Reiese din dezbaterile desfășurate în cursul audierii că durata de incubație poate fi mai mare de doi ani, Comisia menționând o „medie de doi ani”, pe când reclamanta evaluează respectiva durată la patru sau cinci ani.
- 106 În aceste împrejurări, afirmația reclamantei potrivit căreia este previzibil că, în cadrul sistemului instituit prin dispozițiile incriminate, unele animale vor fi introduse în consumul uman, deși sunt infectate cu EST nedetectate nu pare complet lipsită de temei.
- 107 Or, după cum s-a arătat, se poate considera, cel puțin la prima vedere, că Avizul AFSSA din 15 ianuarie 2007 și avizul EFSA din 8 martie 2007 exprimă reale incertitudini științifice privind condițiile în care EST, altele decât ESB, ar putea fi transmișibile la om. În stadiul actual al cunoștințelor, nu ar fi posibil să se excludă faptul că există un pericol pentru sănătatea umană legat de consumul de carne și de produse provenite de la animale infectate cu EST, altele decât ESB.

- 108 În plus, cele două avize citate anterior par a exprima reale incertitudini științifice privind fiabilitatea testelor de discriminare, ceea ce implică faptul că ar putea fi introduse pe piață carne și produse provenite de la animale purtătoare de tulpini de ESB nedetectate, ceea ce reprezintă un real pericol pentru sănătatea umană.
- 109 În înscrisurile sale, Comisia susține că ipoteza potrivit căreia ESB ar putea fi prezentă la ovine este „foarte improbabilă”.
- 110 Trebuie arătat totuși că se menționează în considerentul 6 din Regulamentul nr. 727/2007 „detect[area] [ESB] la o capră, în 2005, și a trei cazuri neobișnuite de EST la oi, cazuri pentru care nu putea fi exclusă ESB”. În cursul audierii, Comisia a precizat că aceste trei cazuri în cauză erau încă în curs de analiză și că nu era posibilă nicio concluzie definitivă în acel stadiu.
- 111 Comisia a prezentat și un aviz al EFSA din 25 ianuarie 2007, care cuantifică riscul la 0,3/0,5 cazuri de ESB la 10 000 animale sacrificate, fiind vorba numai despre ovine. Astfel cum subliniază în mod întemeiat reclamanta, această estimare trebuie raportată, în vederea măsurării aplicabilității exacte, la toată populația de ovine din Comunitate, evaluată de reclamantă la 67 de milioane de indivizi.
- 112 Oricare ar fi situația, trebuie observat că riscul pentru sănătatea umană reprezentat de prezența ESB la rumegătoarele de talie mică este recunoscut cu claritate la punctul 2.3 litera (a) din capitolul A din anexa VII, care prevede, în cazul confirmării unei EST la o ovină sau la o caprină și dacă nu poate fi exclusă ESB, sacrificarea și distrugerea completă, în special, a tuturor ovinelor și caprinelor prezente în exploatație și, în măsura în care se pot identifica, a părinților animalului la care s-a confirmat boala, precum și a ultimilor descendenți ai femelei la care s-a confirmat boala.

- 113 Comisia subliniază, în cele din urmă, că riscul de introducere în consum a cărnii provenite de la animale infectate cu o EST nu constituie un risc nou, deoarece era existent anterior adoptării Regulamentului nr. 727/2007, și că a fost luat în considerare în cadrul gestiunii riscului.
- 114 Dincolo de faptul că această observație contrazice propria afirmație a părâtei potrivit căreia poziția autorităților franceze încearcă să impună un nivel de „risc zero” în aplicarea principiului precauției, se pare că situația anterioară adoptării Regulamentului nr. 727/2007 nu poate fi comparată, din punctul de vedere al riscului pentru sănătatea umană, cu cea rezultată din aplicarea dispozițiilor incriminate.
- 115 Într-adevăr, trebuie arătat că, la lipsa caracterului sistematic al programului de monitorizare a ovinelor și caprinelor prevăzut în Regulamentul nr. 270/2002 și la posibilitatea de livrare pentru consumul uman a cărnii și a produselor provenite de la animale rezistente genetic, se adaugă introducerea pe piață a numeroase tipuri de carne și de produse provenite de la animale cu un genotip sensibil aparținând unor efective infectate cu o EST și care, în sistemul anterior celui instituit prin Regulamentul nr. 727/2007, ar fi fost sacrificate și distruse.
- 116 În concluzie, susținerea reclamantei potrivit căreia dispozițiile incriminate nu permit limitarea riscului pe care EST îl reprezintă pentru sănătatea umană și sunt chiar susceptibile de a-l agrava nu pare, cel puțin la prima vedere, lipsită de relevanță. În aceste condiții, motivul întemeiat pe o încălcare a principiului precauției ca urmare a unei erori a Comisiei în gestiunea riscului justifică o analiză aprofundată, a cărei efectuare îi revine judecătorului de fond.

Cu privire la urgență

Argumentele părților

- 117 Reclamanta arată că solicită suspendarea executării dispozițiilor incriminate ca urmare a prejudiciului grav și ireparabil pentru sănătatea publică la care ar putea conduce aplicarea acestora. În această privință, aceasta arată că, începând de la 17 iulie 2007, vor putea fi introduse pe piață carne și produse provenite din sacrificarea de efective infectate cu EST nedetectate, ceea ce reprezintă un pericol pentru sănătatea umană.
- 118 Aceasta adaugă că, deși realizarea prejudiciului nu este certă, gradul de probabilitate ca prejudiciul să aibă loc este suficient pentru a justifica acordarea măsurii provizorii solicitate.
- 119 Comisia arată că autoritățile franceze solicită o suspendare a executării dispozițiilor incriminate ca urmare a unui așa-zis risc pentru sănătatea publică ce ar rezulta din aplicarea acestora și, în particular, din faptul că pot fi introduse pe piață pentru consum carne și produse provenite de la animale care au contractat o EST, alta decât ESB.
- 120 Aceasta arată că, pe lângă faptul că această situație este prevalentă deja la ora actuală, trebuie amintit că nu există în prezent nicio probă privind transmiterea scrapiei la om și că testele de discriminare sunt nu numai fiabile, ci și se înscriu într-o serie întreagă de măsuri.

121 Astfel, Comisia consideră că riscul unui prejudiciu grav și ireparabil, susținut de autoritățile franceze, este de natură ipotetică și, în consecință, nu poate justifica măsurile solicitate.

Aprecierea judecătorului delegat cu luarea măsurilor provizorii

122 Trebuie amintit că scopul procedurii privind măsurile provizorii este de a garanta deplina eficacitate a viitoarei hotărâri definitive în vederea evitării unei lacune în protecția juridică asigurată de instanța comunitară (Ordonanța președintelui Curții din 3 mai 1996, Germania/Comisia, C-399/95 R, Rec., p. I-2441, punctul 46). În vederea atingerii acestui obiectiv, caracterul urgent al unei cereri de măsuri provizorii trebuie apreciat în raport cu necesitatea existentă de a decide provizoriu în scopul evitării producerii unui prejudiciu grav și ireparabil pentru partea care solicită măsura provizorie [Ordonanța președintelui Curții din 18 noiembrie 1999, Pfizer Animal Health/Consiliul, C-329/99 P(R), Rec., p. I-8343, punctul 94].

123 Îi revine părții care invocă un prejudiciu grav și ireparabil să probeze existența acestuia. Cu toate că nu este necesară, în această privință, o certitudine absolută în sensul producerii prejudiciului și este de ajuns o probabilitate suficientă ca acesta să se realizeze, totuși reclamantul rămâne obligat să dovedească faptele care se presupune că stau la baza acestui prejudiciu (Ordonanța Curții din 29 iunie 1993, Germania/Consiliul, C-280/93 R, Rec., p. I-3667, punctul 34, și Ordonanța președintelui Curții din 17 iulie 2001, Comisia/NALOO, C-180/01 P-R, Rec., p. I-5737, punctul 53).

124 În speță, autoritățile franceze responsabile în ceea ce privește interesul general legat de protecția sănătății publice solicită suspendarea executării dispozițiilor incriminate ca urmare a riscului pentru sănătatea umană rezultat din aplicarea acestora.

125 Astfel cum arată reclamanta, fără a fi contrazisă de Comisie, situația avută în vedere mai sus trebuie apreciată din perspectiva importanței fluxurilor intracomunitare de carne provenită de la rumeștoare de talie mică.

126 În această privință, este clar că, de la 17 iulie 2007 și pe întregul teritoriu european, pot fi sacrificate pentru consumul uman ovine, inclusiv animale care prezintă un genotip sensibil, și caprine provenite dintr-un efectiv în care a fost detectat un caz de EST.

127 În cazul particular pe care îl reprezintă cauza de față, trebuie luat în considerare, în cadrul aprecierii urgenței, faptul că argumentele de fapt și de drept prezentate de reclamantă în sprijinul *fumus boni iuris* par serioase în raport cu elementele de care dispune judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii.

128 În consecință, trebuie considerat că, de la 17 iulie 2007, este posibilă livrarea pentru consumul uman de carne sau de produse provenite de la animale infectate cu o EST.

129 Trebuie observat că două organisme specializate și independente au concluzionat recent că, deși nu există o dovadă a unei legături epidemiologice sau moleculare între scrapia clasică sau scrapia atipică și EST la om, iar agentul ESB este singurul

agent responsabil pentru EST identificat ca zoonotic, nu este posibil să se excludă astăzi orice transmisibilitate la om a altor agenți ai EST animale, dată fiind diversitatea acestora. În aceste condiții, consumul de carne și de produse provenite de la un animal infectat cu EST, altele decât ESB, reprezintă un pericol potențial pentru sănătatea umană.

130 Avizele emise de aceste două organisme exprimă, de asemenea, reale incertitudini științifice privind fiabilitatea testului de discriminare, care ar trebui să distingă ESB de scrapie. Or, consumul de carne și de produse provenite de la un animal infectat cu ESB reprezintă un real pericol pentru om.

131 Chiar dacă, astfel cum subliniază Comisia, riscul pentru sănătatea publică reprezentat de prezența pe piață a cărnii și a produselor provenite de la animale infectate cu o EST era existent anterior adoptării dispozițiilor incriminate, acest risc a crescut în mod obiectiv ulterior intrării în vigoare a acestora din urmă, ca urmare a introducerii pe piață a numeroase tipuri de carne și de produse provenite de la animale din efective infectate cu o EST și care, în sistemul anterior celui instituit prin Regulamentul nr. 727/2007, ar fi fost sacrificate și distruse.

132 Trebuie arătat că, într-un Aviz din 13 iunie 2007, AFSSA indică, în cadrul unei estimări care determină numai un ordin de mărime, că aplicarea dispozițiilor incriminate ar fi condus, în 2006, la livrarea pentru consumul uman a cel puțin 1000 de carcase franceze purtătoare de cantități mari de infecțiozități.

133 În aceste împrejurări, trebuie concluzionat că este îndeplinită, în speță, condiția urgenței.

Cu privire la punerea în balanță a intereselor

Argumentele părților

- 134 Reclamanta amintește că deși menținerea reglementării actuale are un anumit cost, acesta nu este disproporționat, având în vedere obiectivele de sănătate publică, pe când aplicarea dispozițiilor incriminate ar putea produce un prejudiciu grav și ireparabil sănătății umane.
- 135 Or, ar rezulta din jurisprudență că punerea în balanță a intereselor în cauză nu ar putea conduce decât la recunoașterea preeminenței protecției sănătății populației față de un pericol de moarte, care nu ar putea fi exclus în niciun mod în stadiul actual al cunoștințelor științifice și în raport cu considerații de ordin economic (Ordonanța Curții din 12 iulie 1996, Regatul Unit/Comisia, C-180/96 R, Rec., p. I-3903, punctele 90-93).
- 136 Reclamanta adaugă că eventuala anulare, de către judecătorul de fond, a dispozițiilor incriminate nu ar permite inversarea situației care ar fi fost determinată de aplicarea lor imediată.
- 137 Prin urmare, reclamanta consideră că punerea în balanță a intereselor justifică suspendarea executării dispozițiilor incriminate.
- 138 Comisia contestă afirmațiile reclamantei referitoare la introducerea de carne și de produse potențial periculoase în consumul uman și susține că menținerea sacrificării și distrugerii întregului efectiv, cu excluderea animalelor rezistente, nu

s-ar mai justifica în raport cu progresele științifice și ar fi contrară principiului proporționalității.

- ¹³⁹ Aceasta consideră că noile dispoziții ale Regulamentului nr. 999/2001 ar determina o mai mare libertate pentru agricultori, fără a repune în discuție nivelul de securitate prezent în sfera sănătății consumatorului, și că, în aceste împrejurări, balanța intereselor prezente se înclină în mod vădit pentru aplicarea măsurilor contestate.

Aprecierea judecătorului delegat cu luarea măsurilor provizorii

- ¹⁴⁰ Atunci când, în cadrul unei cereri de măsuri provizorii, judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii pune în balanță diferitele interese în cauză, îi revine să determine dacă anularea actului în litigiu de către instanța de fond ar permite inversarea situației provocate de executarea imediată a acestuia și, reciproc, dacă suspendarea executării respectivului act ar fi de natură să se opună ca acesta să producă efecte depline în cazul în care acțiunea principală ar fi respinsă (Ordonanța Comisia/Atlantic Container Line și alții, punctul 59 de mai sus, punctul 50, și Ordonanța Regatul Unit/Comisia, punctul 135 de mai sus, punctul 89).

- ¹⁴¹ Trebuie amintit în această privință că, în principiu, trebuie recunoscută în mod incontestabil prevalența cerințelor legate de protecția sănătății publice în raport cu considerațiile economice (a se vedea Ordonanța președintelui Tribunalului din 30 iunie 1999, Alpharma/Consiliul, T-70/99 R, Rec., p. II-2027, punctul 152 și jurisprudența citată). Reiese de aici că, întrucât este invocat un risc serios pentru sănătatea publică, judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii, fără a aduce atingere suveranității sale de principiu în punerea în balanță a intereselor, va înclina aproape inevitabil în favoarea protecției acesteia (a se vedea în acest sens Ordonanța președintelui Tribunalului din 11 aprilie 2003, Solvay Pharmaceuticals/Consiliul, T-392/02 R, Rec., p. II-1825, punctul 122).

- 142 În înscrisurile sale, Comisia nu menționează considerațiile economice care se opun cererii de suspendare prezentate de reclamantă, ci pretinde, din nou, că a demonstrat că aplicarea dispozițiilor incriminate nu ar avea drept consecință introducerea de carne și de produse potențial periculoase în consumul uman și că, în stadiul actual al cunoștințelor științifice, menținerea sacrificării și a distrugerii întregului efectiv ar fi disproporționată.
- 143 Trebuie totuși amintit că argumentele de fapt și de drept prezentate de reclamantă în sprijinul *fumus boni iuris* par solide în raport cu elementele de care dispune judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii și că s-a concluzionat mai sus cu privire la existența unui risc serios de prejudiciu grav și ireparabil pentru sănătatea umană.
- 144 Astfel cum a arătat reclamanta în mod întemeiat, suspendarea dispozițiilor incriminate nu ar fi de natură să se opună efectului deplin al acelor dispoziții dacă acțiunea principală ar fi respinsă, deoarece ar reprezenta o simplă amânare a efectelor lor în timp. În schimb, aplicarea efectivă și imediată a dispozițiilor incriminate are drept consecință introducerea în consumul uman de carne și de produse potențial periculoase și o contaminare posibilă a consumatorilor, situație pe care o anulare de către instanța de fond a dispozițiilor incriminate nu ar putea să o remedieze.
- 145 În ceea ce privește considerația referitoare la libertatea mai mare oferită agricultorilor, Comisia a precizat, în cursul audierii, că aceștia din urmă ar avea mari dificultăți în reconstituirea șeptelului lor cu animale rezistente și că această creștere a flexibilității măsurilor de sănătate animală cuprinsă în dispozițiile incriminate urma să asigure, în practică, o mai mare respectare din partea crescătorilor a obligației de anunțare a cazurilor clinice și să prevină astfel în mod eficace „riscul de scăpări”.

- 146 Trebuie totuși arătat că se subliniază de către Comisie însăși că posibilitatea de păstrare a animalelor în exploatarea în care a fost detectat un caz de EST este însoțită de o supraveghere intensivă a respectivei exploatații timp de doi ani, ceea ce reprezintă în mod sigur o situație constrângătoare pentru exploatantul agricol și care nu este, *a priori*, de natură să prevină în mod eficace „riscul de scăpări”.
- 147 Avantajul pur ipotetic susținut astfel de Comisie nu poate prevala asupra prejudiciului grav adus sănătății publice a populației pe care îl poate provoca aplicarea imediată a dispozițiilor incriminate și care nu poate fi remediat în cazul succesului ulterior al acțiunii principale.
- 148 În consecință, balanța intereselor nu poate înclina în favoarea respingerii măsurii de suspendare a executării, astfel cum solicită Comisia.
- 149 În concluzie, întrucât condițiile de acordare a suspendării executării dispozițiilor incriminate sunt îndeplinite, trebuie admisă cererea reclamantei.
- 150 Comisia consideră că una dintre măsurile contestate de autoritățile franceze, și anume limitarea supravegherii intensive la doi ani, nu se va aplica efectiv decât peste doi ani și că, în consecință, nu există motive pentru a se proceda la suspendarea acesteia.

- 151 Trebuie arătat totuși că măsura privind păstrarea animalelor în exploatație, în starea în care se găsesc, acolo unde a fost detectat un caz de EST, cu interdicția de ieșire spre altă crescătorie în decursul unei perioade de doi ani după confirmarea ultimului caz de EST, astfel cum este prevăzută de punctul 2.3 litera (b) punctul (iii) și de punctul 4 din capitolul A din anexa VII, este deplin aplicabilă de la 17 iulie 2007. Ținând cont de faptul că, în această perioadă de doi ani, animalele în cauză pot fi sacrificate, iar carcasele lor pot fi livrate pentru consumul uman, și de incertitudinea referitoare la durata procedurii principale, trebuie suspendată, până la pronunțarea hotărârii principale, aplicarea punctului 3 din anexa la Regulamentul nr. 727/2007 în măsura în care introduce, în capitolul A din anexa VII, nu numai punctul 2.3 litera (d), ci și punctul 2.3 litera (b) punctul (iii) și punctul 4.

Pentru aceste motive,

JUDECĂTORUL DELEGAT CU LUAREA MĂSURILOR PROVIZORII

ordonă:

- 1) **Suspendă aplicarea punctului 3 din anexa la Regulamentul (CE) nr. 727/2007 al Comisiei din 26 iunie 2007 de modificare a anexelor I, III, VII și X la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor reglementări pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă până la pronunțarea hotărârii principale în măsura în care introduce, în capitolul A din anexa VII la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 din 22 mai 2001, punctul 2.3 litera (b) punctul (iii), punctul 2.3 litera (d) și punctul 4.**

2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Pronunțată la Luxemburg, la 28 septembrie 2007.

Grefier

Judecător

E. Coulon

M. Vilaras